

॥८९॥ १० ॥ प्रत्युदीयुः कथमिति शेषः ॥ ११ ॥ १२ ॥ हतोत्सेधस्य विनष्टोत्कर्षस्य ॥ १३ ॥ १४ ॥ इतिकर्णप ० नै ० आ ० नवमोऽध्यायः ॥ १५ ॥ १६ ॥ हतेद्रोणइति ॥ १७ ॥ १८ ॥ स्वबलं प्रतिबिद्रुतं ब्रवंतं दृष्ट्वा  
 ॥ १९ ॥ २० ॥ लब्धलक्षैः प्राप्तजयैः व्यायच्छद्भिः यतमानैः प्रत्यहारप्रत्यवहारं प्रत्याहारमिति वापाठः ॥ २१ ॥ २२ ॥ पर्येकेष्वेव वरासनेषु ॥ २३ ॥ २४ ॥ सा आ प्रियवचसा परमवल्लुनाऽतिमधुरेण ॥ २५ ॥ २६ ॥ कार्यतरं आवश्यकतरं यत्कार्यं कर्तुं  
 ॥ २७ ॥ २८ ॥ लब्धलक्षैः प्राप्तजयैः व्यायच्छद्भिः यतमानैः प्रत्यहारप्रत्यवहारं प्रत्याहारमिति वापाठः ॥ २९ ॥ ३० ॥ कथंचवः समेतानां हतः कर्णौ  
 केरक्षन् दक्षिणं चक्रं सूतपुत्रस्य युध्यतः ॥ वामं चक्रं रक्षुर्बाके वा वीरस्य पृष्ठतः ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ केकर्णं न जडुः शूराः केक्षुद्राः प्राद्रवंस्ततः ॥ कथंचवः समेतानां हतः कर्णौ  
 महारथः ॥ ३३ ॥ पांडवाश्च स्वयं शूराः प्रत्युदीयुर्महारथाः ॥ सृजंतः शरवर्षाणि वारिधारा इवांबुदाः ॥ ३४ ॥ सच सर्पमुखो दिव्यो महेषु प्रवरस्तदा ॥ व्यर्थः कथं  
 समभवत्तन्ममाचक्ष्व संजय ॥ ३५ ॥ मामकस्यास्य सैन्यस्य हतोत्सेधस्य संजय ॥ अवशेषं न पश्यामि कुदं दृष्टेति सति ॥ ३६ ॥ तौ हि वीरौ महेष्वामौ मदीयं  
 कर्तुं जीवितौ ॥ भीष्मद्रोणौ हतौ श्रुत्वा को न्वर्थो जीविते न मे ॥ ३७ ॥ पुनः पुनर्नृप्यामि हतं कर्णं च पांडवैः ॥ यस्य बाह्वोर्बलं तुल्यं कुंजराणां शतं शतैः ॥ ३८ ॥ द्रोणे  
 हते च यद्वृत्तं कौरवाणां परैः सह ॥ संग्रामे न रवीराणां तन्ममाचक्ष्व संजय ॥ ३९ ॥ यथा कर्णश्चकौ ते यैः सह युद्धमयोजयत् ॥ तथा च द्विषतां हतारणे शांतस्तदुच्य  
 तां ॥ ४० ॥ इति श्रीमहाभारते कर्णपर्वणि धृतराष्ट्रप्रश्ने नवमोऽध्यायः ॥ ४१ ॥ संजय उवाच ॥ हते द्रोणे महेष्वामौ तस्मिन् न हनि भारत ॥ कृते च मोघं संकल्पे  
 द्रोणपुत्रे महारथे ॥ ४२ ॥ द्रवमाणे महाराज कौरवाणां बलार्णवे ॥ व्यूहपार्थः स्वकं सैन्यमतिष्ठद्वात्त भिद्यतः ॥ ४३ ॥ तमवस्थितमाज्ञाय पुत्रस्ते भरतर्षभा ॥ विद्रुतं स्वबलं  
 दृष्ट्वा पौरुषेण न्यवारयत् ॥ ४४ ॥ स्वमनीकमवस्थाप्य बाहुवीर्यमुपाश्रितः ॥ युध्वाचसुचि रंकालं पांडवैः सह भारत ॥ ४५ ॥ लब्धलक्षैः परैर्हृष्टैर्व्यायच्छद्भिश्चिरंतदा ॥  
 संध्याकालं समासाद्य प्रत्यहारमकारयत् ॥ ४६ ॥ कृत्वाऽवहारं सैन्यानां प्रविश्याशिवि रंस्वकं ॥ कुरवः सुहितं मंत्रं मंत्रयां च क्रिरेमिथः ॥ ४७ ॥ पर्येकेषु परार्थेषु स्पृध्या  
 स्तरणवत्सु च ॥ वरासनेषु विष्टाः सुखशय्यास्त्रिवामराः ॥ ४८ ॥ ततो दुर्योधनो राजा साम्ना परमवल्लुना ॥ तानाभाष्य महेष्वामौ प्रातः कालमभाषत ॥ ४९ ॥ मतं  
 मतिमतां श्रेष्ठाः सर्वे प्रव्रूतमाचिरं ॥ एवं गते तु किं कार्यं किंच कार्यं तं नृपाः ॥ ५० ॥ संजय उवाच ॥ एवमुक्ते नरे द्रोण नरसिंहायुयुत्सवः ॥ चक्रुर्नानाविधा श्रेष्ठाः  
 सिंहासनगतास्तदा ॥ ५१ ॥ तेषां निशाम्यै गितानि युद्धे प्राणान् जुहूयतां ॥ समुद्दीक्ष्य मुखं राज्ञो बालाकं समवर्चसं ॥ ५२ ॥ आचार्यपुत्रो मेधावी वाक्यज्ञो वाक्य  
 माददे ॥ रागो योगस्तथा दाक्ष्यं नयश्चेत्यर्थसाधकाः ॥ ५३ ॥ उपायाः पंडितैः प्रोक्तास्तु दैवमुपाश्रिताः ॥ लोकप्रवीरा येऽस्माकं देवकल्पा महारथाः ॥ ५४ ॥ ५५ ॥

व्यं परं मतं संमतं तत्प्रव्रूत ॥ ५६ ॥ चेष्टाः शौर्याभिजनय रूपाः भुजास्फालनाद्याः ॥ ५७ ॥ निशाम्य आलोक्य वर्चसं छांदस एव ॥ ५८ ॥ रागः स्वाभिभक्तिः योगो देशकालादिसंपत्तिः दाक्ष्यं बलं नयोनीतिः ॥ ५९ ॥ ६० ॥